II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. április 23.)

a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az öngyújtókra érvényes európai szabványok által követendő, különleges gyermekbiztonsági előírásokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/357/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 4. cikke (1) bekezdése a) pontjára,

mivel:

(1) A 2001/95/EK irányelv kötelezi a gyártókat, hogy kizárólag biztonságos termékeket hozzanak forgalomba.

(2) A 2001/95/EK irányelvnek megfelelően egy terméket a vonatkozó nemzeti szabványok hatálya alá tartozó veszélyek és veszélykategóriák tekintetében biztonságosnak lehet tekinteni, ha az megfelel az európai szabványokat átvevő, önkéntesen alkalmazandó nemzeti szabványoknak.

(3) A 2001/95/EK irányelvnek megfelelően az európai szabványokat európai szabványügyi testületeknek kell megállapítaniuk. Ezeknek a szabványoknak biztosítaniuk kell, hogy a termékek megfeleljenek az irányelv általános biztonsági előírásainak.

(4) Az öngyújtók önmagukban veszélyes termékek, mivel lángot, illetve hőt termelnek, és gyakran nyomás alatt lévő, gyúlékony folyadékot vagy gázt tartalmaznak. Az öngyújtók helytelen használatához kapcsolódó legnyilvánvalóbb esetleges veszélyek a tűz, az égés és a szétpattanás, melyek robbanást okozhatnak hőforrás jelenlétében.

(5) Az öngyújtók nem gyermekek számára készültek. Mindazonáltal az öngyújtók helytelen használata – különösen kisgyermekek esetében – nem ritka, így figyelembe veendő e termékek biztonságosságának vizsgálatakor. Ez különösen fontos egyrészt az eldobható öngyújtóknál, melyeket nagy mennyiségben és gyakran gyűjtőcsomagolásban értékesítenek, és melyeket a fogyasztók alacsony értékű, eldobható termékekként használnak, másrészt azoknál az öngyújtóknál, melyek formájuk vagy szórakoztató jellemzőik miatt különösen vonzóak a kisgyermekek számára.

(6) Az öngyújtók kisgyermekek általi helytelen használata jelentős személyi és gazdasági károkat – beleértve a haláleseteket – okozó tüzet eredményezhet. Emiatt az öngyújtók komoly veszélyt jelentenek, ha gyermekek helytelenül használják azokat.

(7) 1998-ban a Bizottság kiadta az M/266 sz. szabványosítási megbízást a fogyasztók és a gyermekek biztonsága tekintetében az öngyújtókra, mely megbízás a következő európai szabványt eredményezte: EN 13869:2002: Öngyújtók – Gyermekbiztos öngyújtók – Biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek.

[1] HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

(8) Tekintettel arra, hogy különösen az veszélyezteti a fogyasztók egészségét és biztonságát, hogy kisgyermekek képesek öngyújtót működtetni és helytelenül használni – illetve hogy fennáll ennek a valószínűsége –, és hogy ez a veszély csak közösségi szinten alkalmazandó, megfelelő intézkedésekkel hárítható el hatékonyan, a Bizottság 2006. május 11-én elfogadta a 2006/502/EK határozatot [1] a 2001/95/EK irányelv 13. cikkének rendelkezéseire támaszkodva, felszólítva a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy kizárólag gyermekbiztos öngyújtók kerüljenek forgalomba és tiltsák meg az újszerű öngyújtók forgalmazását.

(9) Tekintettel arra, hogy a 2001/95/EK irányelv 13. cikke értelmében elfogadott határozatok legfeljebb egyéves időtartamra érvényes átmeneti intézkedések, melyek mindegyike legfeljebb egy évvel hosszabbítható meg, a Bizottság 2007. április 12-én elfogadta a 2007/231/EK határozatot [2], mely egy évvel meghosszabbítja a 2006/502/EK határozat hatályát.

(10) Bár a Hivatalos Lap a 2001/95/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban nem hivatkozik az EN 13869-re, a 2006/502/EK bizottsági határozat alapján vélelmezhető, hogy az EN 13869-et átvevő nemzeti szabványoknak megfelelő öngyújtók megfelelnek az előírásoknak.

(11) Tekintettel a megfelelő technikai megoldások alkalmazásának szükségességére az öngyújtóknak a gyermekbiztonsági előírásoknak való megfelelésének vizsgálatakor, a tagállamok és a Bizottság – együttműködve az európai szabványügyi testületekkel és az érdekelt felekkel történt konzultációt követően – megállapították, hogy felül kell vizsgálni az EN 13869-et.

(12) A fő probléma a jelenlegi szabvánnyal az, hogy egy csoport gyermek általi tesztre hagyatkozik annak ellenőrzésekor, hogy egy öngyújtó ténylegesen gyermekbiztos-e. Az egy csoport gyermek általi tesztelés megbízható módszernek bizonyult ugyan, de helyénvaló lenne olyan alternatív módszereket kijelölni annak meghatározására, hogy az öngyújtók gyermekbiztosak-e, amelyek legalább ennyire hatékonyak és megbízhatók. Emellett a gyermekek számára különösen vonzó öngyújtók (az úgynevezett „újszerű öngyújtók") meglévő fogalma szabadon értelmezhető, ami ezen öngyújtók tilalmának nem egységes alkalmazásához vezethet. Végezetül több más problémát is meg kell oldani ahhoz, hogy a szabvány megfelelő technikai megoldásokat biztosítva teljes mértékben megfeleljen rendeltetésének.

(13) Az öngyújtók tekintetében a különleges gyermekbiztonsági előírásokat a 2001/95/EK irányelv 4. cikke rendelkezéseinek értelmében kell meghatározni, azzal a céllal, hogy kérjék a szabványügyi testületeket az EN 13869 felülvizsgálatára a 98/34/EK irányelvben [3] megállapított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás szerint, és hogy biztosítsák a felülvizsgált szabvány Hivatalos Lapban történő kihirdetését.

(14) A felülvizsgált szabvány hivatkozásának a Hivatalos Lapban történő kihirdetését követően a szabványnak megfelelően előállított öngyújtók a szabvány hatálya alá tartozó különleges gyermekbiztonsági előírások tekintetében feltételezhetően megfelelnek az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelvben szereplő általános biztonsági követelményeknek.

(15) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2001/95/EK irányelvvel létrehozott bizottság véleményével,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Cél

E határozat célja azon előírások létrehozása, melyek alapján a Bizottság kérheti az illetékes szabványügyi testületeket, hogy módosítsák az öngyújtókra vonatkozó szabványt.

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

„öngyújtó": rendes körülmények között elsősorban cigaretta, szivar és pipa szándékos meggyújtására szolgáló, tüzelőanyagot felhasználó, manuálisan kezelt lángkeltő eszköz, melyet előreláthatóan papír, kanóc, gyertya és lámpás meggyújtására is használnak, és melyet gyártáskor feltöltöttek tüzelőanyaggal, függetlenül attól, hogy újratöltésre szánták-e vagy sem.

[1] HL L 198., 2006.7.20., 41. o.
[2] HL L 99., 2007.4.14., 16. o.
[3] HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

„gyermekbiztos öngyújtó”: az az öngyújtó, melyet tervezésének és előállításának megfelelően szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek mellett 51 hónaposnál fiatalabb gyermekek nem működtethetnek, például a működtetéséhez szükséges erőkifejtés az öngyújtó tervezése, védelemmel ellátott gyújtómechanizmusa, vagy a meggyújtásához szükséges műveletek bonyolultsága vagy sorozata miatt.

„gyermekek számára vonzó öngyújtó”: az az öngyújtó, melynek megjelenése bármely szempontból hasonlít egy 51 hónapnál fiatalabb gyermek számára általánosan vonzónak elismert, illetve 51 hónapnál fiatalabb gyermekek általi felhasználásra szánt másik tárgyhoz.

2. cikk

Előírások

(1) A 2001/95/EK irányelv 4. cikkének alkalmazásában az öngyújtók tekintetében a különleges gyermekbiztonsági előírások a következők:

a) Az öngyújtóknak gyermekbiztosnak kell lenniük, hogy minimálisra lehessen csökkenteni az 51 hónaposnál fiatalabb gyermekek azon képességét, illetve annak valószínűségét, hogy működtessék az öngyújtókat;

b) Az öngyújtókat úgy kell kialakítani, hogy ne legyenek vonzók az 51 hónaposnál fiatalabb gyermekek számára.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazandó olyan újratöltésre szánt öngyújtókra, melyek gyártói kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják azt a szükséges dokumentációt, mely igazolja, hogy az öngyújtókat legalább öt éves időtartamra kiterjedő – beleértve az esetleges javítást is – folyamatos és biztonságos használatra tervezték, gyártották és hozták forgalomba, és azok különösen megfelelnek a következő előírásoknak:

a) az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] összhangban a gyártó minden öngyújtóhoz legalább két éves írásbeli garanciát biztosít;

b) az öngyújtó teljes élettartama alatt gyakorlatilag javítható és biztonságosan újratölthető, beleértve különösen a javítható gyújtómechanizmust;

c) az olyan nem gyorsan kopó alkatrészek cseréjét vagy javítását, melyek a folyamatos használat során azonban nagy valószínűséggel elkopnak vagy meghibásodnak a garanciális időszak letelte után, egy, az Európai Unió területén működő, engedéllyel rendelkező vagy szakosodott ügyfélszolgálati központ biztosítja.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 23-án.

a Bizottság részéről

Meglena KUNEVA

a Bizottság tagja

[1] HL L 171., 1999.7.7., 12. o.